

[Valdemar Thomsen.]

tilstrækkelig energisk. Det er nødvendigt at komme ind paa dette Forhold, naar man vil klargøre — og det er min Hensigt —, hvilken Lære Landbruget maa drage af de politiske Begivenheder.

Til Forslaget angaaende Høstpantebreve foreslog vi Bestemmelser, der skulde sikre nødstedte Landmænd mod Aagerpriser og Aagerrenter, men ogsaa dette blev stemt ned.

Vedrørende Gældsanereringen fremførte mit Parti i Ændringsforslagsform hele Landbrugets mangeaarige Krav om en til Bunds gaende Rentesaenkning og en Saneringslovgivning, saaledes at alle, der uden egen Skyld er ramt af økonomiske Ulykker, kunde faa den tilstrækkelige Hjælp. Nu siger man: Desværre blev Rentesaenkningen ikke gennemført paa det Tidspunkt, i den Maaned, da der var Betingelser til Stede. Formentlig maa det være en Forglemmelse, naar man ikke i denne Forbindelse opgiver ogsaa Dag og Klokkelæt for det rette Tidspunkt. Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte i en Forhandling angaaende tvangsmæssig Rentesaenkning, at man med lige saa stor Ret kunde forlange, at Regeringen skulde fastsætte Prisen paa Kreaturer, Kaffe og andet. Ja, jeg beklager virkelig, hvis det ærede Medlem ikke forstaar, at Regeringen, bl. a. ved Hjælp af kunstige Vekselkurser, fastsætter ikke alene Prisen paa Kreaturer, men paa saa at sige alt. Og Prikken over i'et med Hensyn til at bestemme Prisen var det ærede Medlem selv med til at sætte — det skete forrige Søndag Morgen. Og naar det kan gøres, saa manglede det bare, om ikke ogsaa Prisen paa Penge kan fastsættes.

Ogsaa vort Krav om Rentesaenkning, der ikke var saa vidtgaaende som det Krav, Landboforeninger og Husmandsforeninger stillede i 1933, blev afvist af samtlige de store Partier. Ikke engang vort Ændringsforslag til Lovforslaget om Danmarks Bank, der gik ud paa klart og bestemt at sige, hvilke Maal Bankens fremtidige Ledelse maa stile efter, kunde faa Tilslutning, endskønt vi kun sagde det, som ikke mindst Landbruget — og med Rette — kræver, nemlig, at Maalet for vor Pengepolitik maa være at tilvejebringe og derefter opretholde økonomisk Ligevægt mellem Eksporterhvervenes Indtjeningsmuligheder og det almindelige Indtægts- og Lønniveau.

Med Hensyn til Konverteringen, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i Formiddags kort var inde paa, er der ingen Tvivl om, at det ærede Medlem har Ret, naar han hævder, at det var Kapitalinter-

ser, som gjorde sig gældende, og som var Skyld i, at Grenen vippede op — det Billede brugte det ærede Medlem —, da Landbruget skulde plukke Frugten. — Betegnende var det vel ogsaa, at mit Partis Ordfører vedrørende Svinereguleringsforslaget var den eneste af samtlige Ordførere, der gav Udtryk for Andelsslakteriernes Betæneligheder ved Forslaget.

Endvidere kunde der være Grund til at komme lidt nærmere ind paa den Stilling, de to Oppositionspartier tog til Eksportsagen og hele Valutaproblemet i Forbindelse med Sagen angaaende Kolding Slagteri, men alt dette er i saa frisk Erindring, at jeg skal nøjes med at citere en Overskrift i „Vestkysten“ angaaende Eksportsagen. Denne Overskrift lød saaledes: „De fire store Partier søger at luske sig fra Ansvar“. Denne Overskrift vilde være yderst betegnende for denne Vinters Lovgivningsarbejde, set fra en Landmands Synspunkt: De fire store Partier søger at luske sig fra Ansvar.

Hvis ikke man tidligere havde været klar over, at Landbruget betragtes som Stifbarn og behandles som saadant, saa blev man det under Behandlingen af Lockoutloven, hvor mit Parti ene af alle gik ind for den Betragtning, at naar Arbejdslønnen skal sikres for praktisk talt alle i vort Land uden for Landbruget, saa maa der ogsaa træffes Foranstaltninger, hvorved de, der har den længste Arbejdsdag og den allerværeste Løn, i nogen Grad sikres anstændige Arbejdsvilkaar.

Selv vort Forslag om en Sterlingkurs paa 26, saa længe Landbrugets Forrentningsprocent er under 5, gik meget betegnende den fine Ende af Venstre imod, (*Christmas Møller*: Hvad er det for en?), og det endskønt Partiet saa sent som den 11. Maj 1934 i en Dagsorden under Generaldebatten krævede mindst Produktionsprisen for Landbrugets Produkter.

En Førøvelse af Omsætningsmidlerne for at genskabe Forhold som i 1929, en Valutapolitik, der fremmer rimelige Eksistensvilkaar for Landbruget og andre, Nedsættelse af Landbrugets Renter og Skattebyrde i Forhold til Bæreevne og vekslende med denne, altsaa konjunkturbestemte Renter og Skatter, alt dette, som Venstre stillede Krav om i 1934, er mit Parti i denne Samling gennem Forslag og Ændringsforslag gaet ind for, men Venstre har i alle Tilfælde stemt imod. Det var altsaa Sommerpolitik, det var Vælgerpolitik og ikke Vinter- og Rigsdagspolitik, Partiet gav Udtryk for i Maj 1934, og jeg tror derfor ikke, at Vælgerne nu vil tillægge de store Løfter særlig